

NOVA DOBA

Licejska knjižnica

Dolžni iztis.

Ljubljana

Stane letno 48 Din, mesečno 4 Din, za inozemstvo letno 120 Din.
— Oglasi za mm višine stolpca 40 p. Reklame med tekstem,
osmrtnice in zahvale 50 p. Posamezna številka stane 50 p.

Izhaja

vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo Strossmayerjeva pl. št. 1, I. nadst. Telefon št. 53.
Upravništvo Strossmayerjeva pl. št. 1 prilicje. Telefon št. 65.
Račun kr. poštnege telekovnega urada št. 10.066.

Katoliški episkopat.

Pod zgorajšnjim naslovom priob-
čuje glavni organ demokratske stranke,
beogradska »Demokratija«, z dne 7. maja
sledenči uvodnik:

»Regulirati odnose med cerkvijo
in državo je zelo težavna stvar. Težka
je celo v deželah, ki so konfesijsko
uniforne, kakor Francoska, Španska,
Portugal, Italija. V vseh teh državah je
več stoletij prevladujoča katoliška
cerkev, toda celo te so imele in imajo
prerekanja in hude nastope s cerkveno
organizacijo. Razume se, da je še težji
ta problem pri narodih, ki so versko
razdeljeni. V preteklosti je — reševala
Evropa ta problem skoro redno — z
mečem! Z mečem so iztrebili Habsbur-
žani protestante v svojih »dednih de-
želah« in na Hrvaškem, z mečem so
zopet protestanti na Nemškem in v nek-
danji Ogrski izvojevali in ohranili svo-
bodo svoji cerkvi. Jednako je bilo v
Veliki Britaniji. V vseh teh deželah so se
reševala verska vprašanja ne po
volji modrega zakonodajalca, ampak
s samim nasiljem in zgodovinskih raz-
vojem, a v moderni dobi je zakonodajal-
lec samo dodal nekatere nesmiselnosti
in krivice.

Kako je pri nas? Ko smo se aje-
dili, smo imeli sledečo situacijo: V Sr-
biji, pravoslavna cerkev, ki je bila z dr-
žavo popolnoma zrasla; v Hrvaški, Bo-
sni, Dalinaciji, Sloveniji našli smo kato-
liško cerkev, kateri je bila država
stvarno samo eksekutivni organ; v Voj-
vodini nekaj madžarski kompromis
med cerkvami. Težava je najti v tem
kaosu nekaj modus vivendi! Toliko te-
žavneje je, ker so v novi državi, ki je
in ki mora biti v verskih zadevah indi-
ferentna, enakopravne vse cerkve:
bodisi pravoslavna, bodisi katoliška, bo-
disi muslimanska. Vsaka čuti, da hoče
nekaj izgubiti! Najnezaupnejša je, na-
ravno, katoliška cerkev, ker ve, da ne
more imeti v naši državi oni privilego-
vani položaj, kakor ga je imela v Habs-
burški. Zato sprejme vsak akt, ki pride
od države z nezaupanjem. V vsem vi-
di ali sluti neko neprijateljsko potezo
proti sebi, pa je vedno v stanju obrane.
Ta, skoro bolesta nezaupnost se je naj-
jasneje pokazala na nedavni konferenci
katoliškega episkopata v Zagrebu. —
Konferenca je, pod predsedstvom »me-
tropolit in nadškofa« dr. Bauerja, tra-
jala pet dni, od 24. do 29. aprila. Bilo je

zbranih osemnajst nadškofov in škofov,
med njimi tudi »primas Srbije«. Izšli
so nekatere odloke, ki so važni tudi za
nekatoliški del našega naroda. Tako su,
na primer, škofje sklenili, da predlože
ministrom financ in vere zahtevo, v
kateri zahtevajo, »da se ugotovi pravič-
nim zahtevam katoliške cerkve«. »ker
so v projektu budžeta za verske po-
trebsčine katoliki zelo prikrajšani z o-
zirom na subvencijo iz državnega pro-
računa.«

Subvencije iz državnega prorač-
na! ... Mi smo si slobodo vere in cerkve
drugače predstavljali. Mislili smo, da
morajo prebivalci, ki s svojo slobodno
voljo vstopijo v verske skupine, sami
skrbeti za materialna sredstva teh svo-
jih skupin. Medtem ko so smatrali po-
božne duše vseh ver versko svobodo
tako, da mora država financirati in sub-
vencionirati vse cerkve jednako! In dr-
žava jim v resnici daje subvencije. To-
da če to dela, mora biti pač pozorna, da
bode pravična. Drugače pridemo do
absurda, da plačajo katoliki za pravo-
slavno cerkev ali obratno. Vprašati se
moramo nadalje, v koliko so obtožbe
katoliškega episkopata o »prikrajšano-
sti« katolikov »z ozirom na subvencije
iz državnega proračuna« opravičene, pa
če so, je treba subvencije pravično raz-
deliti. Tako bode pravica zadovoljna in
tudi državnim financam se ne bode ško-
dovalo.

Tako doslovno piše glavni organ
demokratske stranke, ki povdarja dolž-
nost jednakega obravnavanja vseh cer-
kev naše države, stori pa to v onem
tonu mirnosti in stvarnosti, da se mo-
rajo na tem vzgledovati vsi, ki danes v
škofovskih mitrah tako bojevito in na-
padalno branijo pravo svoje cerkve.

Gospod urednik!

Po notici »Na drugem mestu« in
»Otvorena riječ brači Srbima« v št. 47
od 25. aprila Vašega cenjenega lista
prosimo, da vsled sklepa odbora »Pra-
voslavne cerkv. opšt. u Celju« dovolite,
da tudi bratje Srbi in sestre Srbkinje
izrečejo svojo besedo.

17. januarja tl. smo izdali na tretji
seji odbora pravoslavne občine v Celju
sledenči proglas:

»Dragi bratje, sestre in prijatelji!
V veliki ujedinjeni domovini nas je
privedla Božja volja, da živimo tukaj v

negi sivolasega velikega starčka, sedel
je za široko kamenito mizo ter podpiral
z rokami glavo. Vstavil sem se, eden
hlapcev mi je zašepetal:

»Tiho, to je gospodar... Od časa
nesreče njegovega sina je postaj tak.«

V tem trenutku je prišla mimo nas
žena z malim dečkom, črno oblečena,
stopila sta v hišo. Mož je pristavil:

»... Žena z najmlajšim sinom, ki
prihajata od mase. Vsak dan gresta v
cerkev, odkar se je ubil deček... Oh,
gospod, kaka žalost! Oče nosi še vedno
obeko mrtvega, ne more se ločiti od
nje... Heis, žival!«

Voz se je začel premikati. Rad bi
vedel o tem žalostnem dogodku kaj
več, zato sem prosil voznika, če smem
prisesti k njemu, tukaj na vrhu sena
sem zvedel srce pretresujočo dogodbo...

Žan mu je bilo ime. Bil je čudovit
vaščan dvajsetih let, priden kakor de-
klica, soliden in odkritega obraza. Ker
je bil zelo lep, so ga ženske rade po-
gledale, on pa se je zagledal samo v eno
v malo Arlezijanko, vso v velurju in
biserih, ki jo je nekoč srečal v Lice d'
Arles. Doma niso kaj z veseljem po-
zdravili te zveze. Deklica je bila koket-

Ljudsko vseučilišče v Celju.

Danes v ponedeljek, dne 15. maja ob 8. uri zv. predava g. dr. A. Schwab:
»o pasji steklini«.

Celju, biseru lepe Slovenije, daleč od
svojege ognjišča.

Materijalne potrebsčine našega živ-
ljenja nadomeščamo kolikor toliko z mo-
čno voljo. Ali z verskimi potrebami im-
amo velike težkoče. Najtežje pogrešamo
najplemenitnejše potrebe vsakega člo-
veka, to je vere svojih očetov. V večini
teh krajev smo čreda brez pastirja. Vsak
vesten in plemenit človek mora to
tem težje občutiti če pomisli, kako more
biti nam roditeljem pri sren, ko moramo
živeti in vzgajati svoje otroke — brez
vere. Oni so si svesti, da je stvaranje in
razširjanje čustva v pogledu estetične
in moralne vzgoje nenadomestljivo.

Vsled tega smo si vsi naselenci pr-
avoslavne vere tukaj v Celju ustanovili
pravoslavno občino in ji stavili v dolž-
nost, da nam in našim potomcem stori
tukaj oni sveti vodnjak, iz katerega se
bodo žejni napajali z božanstveno vero
Kristusa Odrašenika.

Ta glas vesti, kateri je prvotno do-
šel tudi od Boga, nam veli, da zgradimo
cerkev v slavo najvišjega Boga.

Dolžnost in posli so veliki a ne te-
žki, ker so v toliko prijetnji, ker od-
ločnemu pomaga Bog, ter mu daje vero
in nado, da mu hočeš tudi ti dragi brat,
— stra in prijatelj s svojim, pa če še ta-
ko malim prispevkom pomagati, da u-
resniči to sveto misel zgrajenja pravo-
slavne cerkve v Celju.

S tem pozivom smo se obrnili na
vse kristjane v naši domovini in izven
nje. Poleg tega poziva mislili smo, da
pridemo do cilja, če tudi potom koncer-
tov in zabav v samem mestu pojačamo
materijalna sredstva za ustvaritev vz-
višene ideje.

Toda na žalost, kakor se vidi iz
gori navedene notice, se gleda na vse
naprežanje z drugimi očmi, vnašajo se
elementi, na katere se ni mislilo in ra-
čunalo. Zaradi tega se smatramo pri-
moranim, da iznesemo sledeče:

Vsaka stvar se nam kaže takšna,
kakor jo opazujemo, ali pa kakoršno ho-
čemo videti. Zato ni nič čudnega, če je
isti slučaj tudi tukaj. Po našem skrom-
nem mnenju je cerkev anacionalna.
Res je, da pravoslavna občina obstoji
večinoma iz Srbov, četudi v samem n-

ka in njeni stariši niso bili iz tega kraja.
Toda nič ni pomagalo, Žan je hotel ime-
ti svojo Arlezijanko na vsak način. Re-
kel je:

»Umr! bom, če se mi ne dovoli.«
Stariši so se vdali, poroko so dolo-
čili po žetvi.

Ko je večerjela družina neko nedeljo
na dvorišču, bilo je nekako praznovanje
zaroke, nevesta ni bila zraven, vstopi
mlad mož in prosi s tresočim glasom
gospodarja, da bi z njim na samem go-
voril. Oče Štefan se je vzdignil in šel
na cesto.

»Oče«, začne mladenič, »vi hočete
dati svojega sina zviti ženski, ki je bila
dve leti moja ljubica. Dokažem vam, tu
so pisma! Stariši vedo za vse ter so jo
mi obljubili. Ko je pa spoznala vašega
sina, ne marajo niti stariši, niti ona več
za me.«

»Dobro,« je odgovoril oče Štefan,
ko je pogledal pisma, »vstopite na ko-
zarec muškateleca.«

Mladenič je zavrnil:

»Hvala lepa, jaz sem bolj žalosten,
kakor žejen.« Odšel je. Zvečer sta šla
oče in sin na polje. Dolgo sta ostala za-
naj, ko sta se vrnila, jih je mati še ča-
kala.

pravnem odboru niso sami Srbi, pač pa
pravoslavni. Ne sme se vezati pravo-
slavne izključno na narodnost, ker pr-
avoslavni se nahajajo na vseh kontinen-
tih in so ne samo raznih narodnosti, am-
pak tudi ras, medtem ko je veliko Sr-
bov poleg pravoslavnih tudi katolikov,
mohamedancev in mojsejencev. Otdod
je zašlo v dušo in kri našo: »Brat je
mio, pa ma koje vere bio«.

Vzgojeni na solncu slobode z gore-
čo ljubeznijo »živi, ali dai da i drugi ži-
vi« navajeni smo na toleranco v vsa-
kem oziru, posebno pa na versko. Zato
smo s pozitivnostjo računali, da bomo
našli med našimi brati Slovenci isto to-
leranco, iste verske čute.

O bratski ljubezni ne bomo besede
spregovorili, ker po našem mnenju pov-
zdigovati jo, bi pomenilo, da je ni, a to
ni res. Hotel »Union« je izbrán zato, ker
je najprostornejši in najprezentativ-
nejši ne samo v Sloveniji, ampak v ce-
naši domovini za koncert, kakoršnega
smo predvideli, ker niti sanjati nismo
mogli, da bo ogromen del naprednih
somesčanov naših v zadnjem trenutku
demonstrativno storil skrajne korake,
da vas, svoje brate, ne vidimo v svoji
sredi, v svojem domu, katerega smo
najeli; a dom, dovolite, ne predstavlja
zidovje in lastnik, temveč domačin.

Tolmačili smo si to z versko neto-
leranco, ker med tem, ko smo videli v
svoji sredi skoraj vse povabljenе evan-
gelike, tudi pastore, so s svojo odsot-
nostjo briljirali naši somesčani katoliki
pa ne samo služabniki Božjega hrana,
temveč tudi nositelji znanosti, kulture
in vzgoje, z razmeroma malimi izjema-
mi uvidnih bratov, katerim se iz srca
bratsko in pristrčno zahvaljujemo! Pri-
če smo, da hotel »Union« obiskuje elita
tukajšnjega društva brez izjeme in o-
mejivne. Bili so tudi drugi koncerti in
zabave v »Unionu«, tudi svečan obed
vladarjevega predstavnika, pa do sedaj
še nismo slišali »zakaj?« Toda danes, ko
tu prireja pravoslavna cerkvena obči-
na, odmeva »Raspni ga! Križaj ga!«
Zares kristjansko! Kajne?

Zares vprašujemo se, ali ni mesta
Sokolom v društvu Sokolov po krvi in
priročanju in drugim bratom Sloven-

»Žena,« je rekel posestnik ter poti-
snil sina k njej, »objemi ga, nesrečen
je...«

Žan ni več govoril o Arlezijanki.
Ljubil jo je še vedno, še strastneje ka-
kor prej. Samo preveč je bil ponosen,
da bi kaj rekel, to ga je ubilo, ubogega
mladeniča!

Klavern in pobit je hodil sem in tja.
Zvečer je šel po Arleški cesti, a daleč
ni šel. Doma niso vedeli kaj početi, slu-
tili so nesrečo. Nekoč ga je pogledala
mati pri obedu z objokanimi očmi in mu
je rekla:

»Dobro, poslušaj Žan, če jo le že
hočeš, ti jo damo.«

Oče je porudečil sramu in pobesil
glavo...

Žan pa je odkimal in odšel... Od
tega dne je spremenil svoj način živ-
ljenja, kazal se je veselega, da bi poto-
lačil stariše. Hodil je zopet na ples in
v gostilno.

Oče si je mislil, ozdravel je, mati
pa se je bala na skrivaj in nadzorovala
mladeniča. Žan je spal z najmlajšim,
starka je dala postaviti posteljo pri n-
hovi sobi.

ALPHONSE DAUDET:

Arlezijanka.

(Iz francoščine.)

Če se podam od mojega mlina v vas,
grem mimo posestva, zidanega ob cesti
z velikim dvoriščem ozadaj. Res pr-
avcata provencalska hiša, z rudečo streho
in široko rujavo fasado, z nejednako-
merno razdeljenimi okni, odgoraj se je
nahajala žitnica in predali za moko.

Zakaj sem se tako zanimal za to
hišo, zakaj so mi zaprta hišna vrata
tako stiskala srce? Ne mogel bi poveda-
ti in vendar me je delalo to prebivališče
tako mrzlega. Preveč je bilo naokrog
tišine... Kadar sem šel mimo, psi niso
lajali, kokoši so zbežale brez krika...
V notranjosti nobenega glasu! Niti riga-
nja mule... Če bi ne videl belih zast-
rov in dima, ki se je vzdigoval iz dimni-
ka, bi mislil, da je hiša popolnoma za-
puščena.

Včeraj opoldne sem se vrnil iz vasi
in da bi se ognil solncu, sem šel ob zidu
posestva pod senčnatim drevjem. Na
cesti pred hišo so hlapci molče skušali
naložiti voz sena... Vežna vrata so bi-
la odprta. Mimogrede sem pogledal v
vežo, na dvorišču sem zapazil sključ-

cem, ali jim ni mesta v sredi, kjer odmeva: »Bože pravde...«. »Lepa naša domovina...«. »Naprej zastava Slave...« itd. Priznamo, da nam je bilo zelo mučno, toda... »Na mladima svet ostaje!«

Med odmorom so z vzhodne galerije zadoneli snažni mladeniški glasovi da kakor solnce osvetlijo in vlijejo v naša srca plamen... Odmevalo je burno: »Što čutiš, čutiš...«. »Nek dušman čuje, nek dušman zna...« in »Tamo daleko...«. To so predvstniki nove dobe, to so nositelji narodnih idealov, teženj in želj... Mi, mi smo zastareli, mi ne uvidevamo tega, kar mladina nosi v srcu, v njej je življenje in moč... Razdragane so bile naše duše... in tuge ni bilo več. Da, da, v takšnem društvu ni bilo mesta za »Sokolaša« in druge naše brate.

Dan, na kateri se bo vršil koncert, ni bil izbran včeraj, temveč pred dvema mesecema in zato nas vse bolj izraz »kada je Soko mučenik« itd. Mar je nam milo? Mar je nam do veselja, kadar nam gori Bitolj? Toda kdo bi mogel vse to vedeti in predvideti?

Celje ima okoli 7000 prebivalcev, nekoliko katoliških cerkev in eno evangeliško. Od ujedinenja je tukaj navadno 800—1200 pravoslavni, a nimajo ni kapelice. Naši otroci so v pogledu verske vzgoje prepuščeni milosti Vsemogočnega. Krščanskih cerkvenih obredov, veselja in žalosti ne poznajo.

Vsak dan čujemo ali čitamo: A Bolgari? Dragi bratje, kadar to izhaja od nezadostno poučenih, pridemo preko tega smeje po besedah Boga človeka: »Oprostite jim oče, ker ne vedo kaj delajo!« Če pa taka komparacija izhaja od učitelja mladine, ne sme ostati brez odmeva.

Če se hoče soditi o neki stvari, potrebno je, da se jo vsestransko pozna. Spoštovani gospod profesor se moti v proceni razmer na vzhodu naše domovine. Po popisu izvršenem 1920/21 leta v naši Kraljevini ni Bolgarov. Moglo bi se diskutirati o Bugaraših, če se je mislilo na te, toda to bi nas odvedlo daleč, ker bi morali pretresti vso zgodovinsko preteklost srbskega plemena od selitve do danes. Aluzijo na oficirje naše vojske odbijamo, ker hvala Bogu, vojska naše domovine ne pozna oficirje po plemenu niti se to vidi niti občuti! Prosimo, da se gospod profesor potrudí in vpraša koga, ki tam služi, če je tako ali ne. V Celju, kolikor se spominjamo zadnjega popisa, je nekoliko sto Nemcev. Torej paralele ne more biti!

Naj se kdor hoče postavi v položaj Srbijanca; ali bi se mogel znajti? Niti po imenu, niti priimku ne more zaključiti, kdo in kaj je eden ali drugi someščan.

Nikomur ni na lico napisano, kaj misli ali kaj je prej delal in počel...

Torej, volens-nolens, vidimo v vsakem samo svojega someščana.

Če je še kaj iz preteklosti ostalo, sodite, linčajte, toda ne podtikajte nam reči, katerih ne zaslužimo niti po preteklosti, niti po sedanjosti in za katere nismo tudi v bodočnosti sposobni.

Zapomnite si, da so vaše bolečine tudi naše, vaše radosti naše. Bodite u-

Prišel je praznik svetega Elija. Vsa hiša se je veselila in godovala praznik. Topiči so pokali, tudi Žan je imel zadovoljen obraz. Hotel je plesati z materjo. O polnoči so šli leč. Vse je bilo zaspano. Samo Žan ni spal, najmlajši je pripovedoval, da je jokalo vso noč.

Zjutraj je slišala mati, da hodi nekdo po sobi.

»Žan ali si ti?« Žan pa ni odgovoril, bil je že na stopnicah.

Mati je urno vstala.

»Žan, kam greš?«

Šel je v žitnico, mati za njim.

»Sinko moj, za božjo voljo!«

Zaprli je vrata in zaklenil.

»Žan, moj Žan, odgovori, kaj nameravaš?«

Tipaje s tresočimi starimi rokami je iskala ključko. Okno se je odprlo, na dvorišču je zaropotalo, kakor bi padlo truplo.

»Ubogi otrok, preveč sem ga ljubila, zato je odšel... Kako so uboga naša srca.«

Vaščani so vpraševali, kdo tako kričji pri Štefanovih. Bila je uboga mati, ki je plakala na dvorišču pri kameniti mizi, oškropjeni s krvjo, z mrtvim sinom na rokah.

verjeni, da bodo naši sinovi in mlajši bratje s plemenitim sokom zarudeli Dravo in Sočo ravno tako smeje, kakor naši očetje in starejši bratje škropili z živlenskimi sokom Donavo, Savo, Drino, Moravo, Vardar...

Odbor Pravoslavne cerkvene opštine u Celju.

Politične vesti.

Politični pokret v zgornji Savinjski dolini. Gornjegrajski okraj, ki je bil od nekdaj neka domena klerikalstva, je dal pri volitvah v ustavotvorno skupščino klerikalni stranki nezaupnico, ker izmed 2500 oddanih glasov ni dosegla niti 1000. Tudi samostojni kmetje so dobili komaj nad 200 glasov in se tudi do danes niso počeli. Istotako se odvrčajo ljudje od socialne demokracije, ki je imela relativno večino. Ker je bil od oblasti tja konfiniran kot v domovinsko občno komunist Zalesnik, oprijel se ga je zemljoradnik Novčanin in ustanovil nek vaški svet na Ljubnem, ki bi v najzadnjem času imel postati steber republikanske stranke. Tu je zbral čete v Ljubnem Novčanin na zadnjem svojem republikanskem shodu. V ta okraj sta se podala preteklo nedeljo predsednik demokratske organizacije mariborske oblasti obrtnik Ivan Rebek in narodni poslanec dr. Kukovec. Na lepo obiskanih shodih v Ljubnem in v Mozirju sta ob velikem zanimanju naroda podala poročila o poslanskem delovanju in splošnem položaju in gospodarskem programu. Ljudstvo je v teh krajih odločno napredno, zaradi posebnega značaja gospodarskih razmer noče biti kmečko stanovsko organizirano, ker je bolj aktualno vprašanje prehrane nego agrarstvo. Republikanstva seveda ne vzamejo resno. Izrekli so v Ljubnem demokratom popolno zaupanje in odobravalj tudi v Mozirju zlasti organizacijo mariborske oblasti in posebne okrajne oblasti, kar je za okraj ogromen uspeh poslanca dr. Kukovca. Skusili so na shodu v Mozirju klerikalni govorniki hujskati z bajkami o vojaških trpinčenjih in kulturnem boju vsled uvajanja sokolskega duha v šolo, pa so zelo slabo naleteli ter bili z ogorčenjem zavrnjeni. Veliko zaslugo si pridobijo napredni krogi okraja, če plovita tla tega okraja skrbno obdelajo za narod in demokracijo. Pot sta jima pokazala gospoda Rebek in dr. Kukovec.

Genovska konferenca se bliža zaključku. Ako ne nastopijo nobeni nepričakovani dogodki, potem bo ta teden zadnji teden genovske konference. Predsednik francoske delegacije Barthou bo predlagal, naj se konferenca formalno zaključi v sredo. V tej zahtevi ga bodo podpirali tudi zastopniki Maie antante. S tem bo zapečaten usoda konference, iz katere se bodo najbrže razvile samo nekatere permanentne komisije. V sredo se bo vršila zopet plenarna seja genovske konference, o kateri se trdi, da bo zadnja. Dela konference se dejanski z vso naglico zaključujejo. Politična podkomisija bo izdelala še načrt odgovora na rusko noto, nakar bo s študijem ruskega vprašanja poverjena posebna mešana komisija. 13. maja je bila uradna seja politične podkomisije. Neki član delegacije je izjavil, da je to zadnja seja politične podkomisije. Dočim se je Schanzer izrekel za nadaljevanje konference, je Poincaré za njeno zaključitev v 2 do 3 dneh. Francoska delegacija je dobila iz Pariza zelo stroga nova navodila. Francija bo skupno z Belgijo nastopila proti sestavitvi ruske komisije, ako pa je ta komisija že neizogibna, pa bi smela obstojati samo iz zastopnikov zaveznikov, ne pa tudi Rusov.

Rusija je odgovorila zaveznikom. Dne 11. maja dopoldne je izročil Čičerin Schanzerju rusko noto, ki je pisana s strojem na 18 straneh v francoskem jeziku. Čičerin in Schanzer sta se obvezala, da ne objavita besedila note do 6. ure zvečer. Ob predaji note sta se diplomata dalje časa razgovarjala. V kolikor je dosedaj znano, vsebuje ruski odgovor na zavezniško spomenico v glavnih potezah predvsem zahtevo, naj bi se vse države obvezale vzdržati se vsakejake akcije, ki bi mogle motiti politični in teritorialni položaj drugih držav. O ruskurumunskem vprašanju zahteva Rusija, da se uredi separatno, pač pa se obveže Rusija, da bo na Turčijo, s katero jo vežejo prijateljske vezi, vplivala pomir-

jevalno, da se v orientu doseže sporazum in mir. Tudi se obveže Rusija plačati predvojne dolgov, toda pod pogojem, da se prizna in povrne tudi škoda, katero je trpela Rusija vsled vmešavanja tujih držav in vsled blokade; to zahtevo smatra Rusija za ravnotako upravičeno kakor analogno zahtevo inozemskih držav. Kar se tiče nacionaliziranih podjetij, opozarja Rusija na dejstvo, da so med vojno in po vojni vse države sekvestrirale in konfiscirale lastnino državljanov sovražnih držav, da se pa danes samo od Rusije zahteva vrnitev nacionalizirane lastnine. Ruska delegacija ugotavlja, da je zahteva po vrnitvi nacionalizirane inozemske lastnine političnega značaja, v kakršna vprašanja pa se Rusija noče spuščati, ker tako zahteva carneška pogodba.

Razprava o ruskem odgovoru. Ko je Lloyd George prečital ruski odgovor, se je začela burna razprava, pri kateri je Lloyd George stavil posredovalni predlog: 1. Sestavitev ekspertne komisije, ki naj bi se bavila z vprašanji dotgov, privatne lastnine in kreditov. 2. Sklenitev provizorične mirovne pogodbe med Rusijo in ostalimi državami Evrope v Genovi. 3. Obojestranska obveznost, da se opusti vsaka propaganda v drugi državi. — Nato je Lloyd George zaključil svoj govor z besedami: »Napravimo kar hočemo, na rusko noto moramo na vsak način odgovoriti. Izdelal sem tozadevno tudi že svoj načrt«. Francija pa odklanja vsako pogajanje z Rusi.

Francoski predlogi. Za Lloyd Georgeom je vstal predsednik francoske delegacije Barthou, ki je uvodoma naglašal, da je najprej potrebno poznati odnose med posameznimi predlogi, nakar je stavil sledeče predloge: 1. Odkloni naj se ruski odgovor. 2. Razprava naj se vodi le o pozitivnih predlogih Lloyda Georgea. Lloyd George je izjavil, da se strinja s tem. Barthou se mu je zahvalil za priznanje in napravil poklon njegovim plemenitim čustvom, nato pa nadaljeval: »Francoska vlada je sklenila, da prvotnega memoranduma Rusiji ne podpisuje in zato francoska delegacija tudi ne bo sodelovala pri sestavi odgovora na rusko noto. — Za Barthoujem je govoril italijanski zunanji minister, ki je naglašal, da tudi on ni zadovoljen z ruskim odgovorom.

Celjske novice.

Na drugem mestu priobčujemo dopis, ki nam je došel od odbora pravoslavne cerkvene opštine u Celju z ozirom na svojočasno v našem listu priročeno pismo g. prof. Rajha. K vsemu temu pripomnimo le, da je bilo Celje skozi dolga desetletja torišče najbesejših nacionalnih bojev, da je na teh tleh vladalo nemška klika, ki se je po prevratu utaborila v svojem »Deutsches Haus«, s pomočjo avstrijske vlade strahovala slovensko prebivalstvo ter ga pod zaščito policije in oblasti nasilno oropala ne samo državljanov, ampak tudi vseh človeških pravic. Ako si žel po ulici in govoril slovensko, si bil ozmerjan in napaden, ako si klical na pomoč stražo, si bil aretiran. Vse to še ni pozabljeno, in tisti pod kojih patronanco in vodstvom se je vse to vršilo nad nami, še žive med nami, tisti ki so vpili nad nami »serbische Schweine« in »serbische Diebe« se danes ošabno bogatijo med nami in uživajo dobrote reda nove države, ki je nastala iz potokov srbske krvi, prelite za svobodo naš vsch. Mi dobro znamo, da so i ti naši someščani naši državljani, mi nismo nikjer in nikdar izvajali nad njimi nasilja, dasi znamo sami najbolje ločiti prave Nemce od ljudij ki so svoj jezik zatajili in svoj narod izdali. Kdor hoče razumeti našo preteklost na teh tleh, bo razumel vse, samo naše popustljivosti ne. Psiha naroda se ne da siliti, da naj ljubi one, ki so nas v naših najsvetejših nacionalnih čustvih tako neskončno dolgo zatirali, ki so nam kradli našo deco ter vzgajali iz nje janičarje. Ako med te ljudi mi Slovenci ne moremo sedati z ljubeznijo in potrebnim spoštovanjem, je to pač dokaz naše dostojnosti in našega nacionalnega ponosa. Mi nismo nesposobni, vsem zapelanim, vsem ki so se radi kruha prodajali nekaj avstrijskemu režimu, odpuščamo velikodušno, ako vidimo, da stopajo na pravo pot spoznanja. Nad vprašanje cerkve in konfesije, ki je stvar duše in srca posameznika, je

za nas visoko vzvišeno nacionalno vprašanje, ki je nam vsem Jugoslovenom skupno vprašanje, jednako častito in sveto bratom Srbom kakor nam.

Vprašanje Okoliške šole. Občina Okolica Celje šteje med največje občine nekdanje Slov. Štajerske, saj ima nad 7000 prebivalcev ter je močno industrijska, torej gospodarsko jaka. Ta velika občina pa še danes nima svoje celjske šole, deška šola pa se nahaja v takih podrtijah, da je sramota za občino in javen škandal za šolsko oblast, da se to dalje trpi. V avstrijskih časih je vladala in nemško Celje znalo preprečiti, da se šola ni smela staviti, saj so se za slovensko deco zidale z mrzlično naglico nemške šolske palače. Uvidevamo, da je vsled težkih gospodarskih razmer zidanje danes otežkočeno, vendar pa opazujemo povsod, da so velike občine s tem čakanjem in odlašanjem pod pritiskom razmer prenehale, ter začenjajo z zgradbami stanovanjskih hiš. Tudi močno zadolžena mestna občina Celje se je za to odločila, le v celjski okolici ni za to smisla, niti za zgradbo toli potrebnega šolskega poslopja. Zares čuditi se moramo, da ima vladajoča socialistična večina v praksi tako malo srca za mladino in tako malo smisla in razumevanja za šolo.

Čitalnica v Celju obhaja letos šestdesetletnico. Ustanovljena je bila januarja 1862. Namerava se prirediti večja slavnost, čas še ni določen.

Občni zbor moške in ženske podružnice CM družbe se vrši v torek, dne 16. t. m. ob 20. uri v Nar. domu.

Ledeni mozeje, ki tvorijo od nekaj večevljen termin v prehodu k poletnemu vremenu, so se res v pravem pomenu besede predstavili. Na predvečer godu prvega to je v četrtek, se je proti večeru popolnoma stemnilo. Med hudo nevihto se je ulila silna ploha. Strela je udarila v palačo mestne hranilnice, ki pa, ker je s strelododom zavarovana, ni poškodovana. V soboto je ves dan divjal vihar, v noči na nedeljo pa je lilo kot iz škafe. Včeraj dopoldne so bile oblasti v Celju obveščene od politične ekspoziture v Mozirju, da je neurje povzročilo v Gornji Savinjski dolini poplavo, ki je odnesla mnogo lesa, posebno platanic. V Celju so bile izdane potrebne odredbe za varstvo mostov. Vsi pritoki ter Savinja sama so silno narastli ter deloma preplavili okolico. Posebno okolica Ostrožnega je pod vodo. Kot nam poročajo je po vseh planinah, posebno na Pohorju, zapadel velik sneg, ki sega globoko v dolino.

Vojaška stražarska služba. Na zadovno prošnjo tuk. komande mesta se objavlja: Vojaška oblast je odredila strogo zastraženje vojaških poslopj in skladišč ter poostreno vojaško stražarsko službo. Izdane so najstrožje odredbe glede obnašanja vojaških straž proti občinstvu, ki prihaja po državnih cestah in trotoarjih mimo vojaških zgradb. Občinstvo se raditega opozarja, naj ne hodi v bližino vojaških objektov posebno ne po noči. Potniki naj se strogo drže odredbe, ki zabranjuje hojo po stezi med smodnišnico in pokopališčem v nočnih urah. Pri skladišču na Ljubljanski cesti uporablja naj se le državna cesta in naj se nikakor ne stopa od te ceste kraj magacina sicer boče vsakdo po predpisih od stražarja ustavljen. Gluhi in slični nesrečneži naj raje ne hodijo po noči iz hiš, ako pa že grečo, naj se poskrbi, da gredo vedno v spremstvu, ker vojaški predpisi v tem oziru ne poznajo nikakih izjem; isto velja tudi za pijane osebe. Vojaška oblast odklanja vsako odgovornost ter bo moral event. posledice za nezgode nositi vsakdo sam.

Anketa slovenskega in hrvatskega dijaštva v Celju. Dne 18. aprila t. l. se je vršila v Celju anketa delegatov slovenskega in hrvatskega naprednega dijaštva. Namen ankete je bil združiti slovensko in hrvatsko dijaštvo nekdanje celjske dijaške župe k skupnemu delu za narod in poglobiti vezi in medsebojne prijateljske stike s hrvatskimi dijaškimi organizacijami. Navdušeni in prevzeti jugoslovanstva so prišli k nam hrvatski dijakci ter nam poročali o tamošnjih dijaških razmerah in o svojem delovanju. Hrvatsko napredno srednješolsko dijaštvo je v pretežni večini navdušena nacionalno in prežeto jugoslovanskega edinstva. Danes ima hrvatsko dijaštvo v tem oziru zelo težko stališče, ker je narod zaslepljen po raznih ljudskih dema-

gogih in krivih prerokih, vendar dijaštvo ne obupava, ampak vztrajno in požrtvovalno dela za svoj narod in širi med njim edino pravo idejo jugoslovanskega edinstva. Čuti pa se zelo osamljeno, kajti malo zaslonbe in opore ima med inteligenco. Vsled tega smo sklenili slovenski dijak, da jih podpiramo s prijateljskimi nasveti, da se združimo z njimi v skupno tesno organizacijo ter jih vzpodbujamo, da vztrajajo v svojem požrtvovalnem delu. Storili smo v to srčno župno upravo s sedežem centralnega odbora v Celju, ki obstaja iz dijaških združenj »Korotana« na trg. Šoli in »Sloge« na Gimnaziji. V tej župni upravi so organizirana slovenska in hrvaška dijaška združenja. Odbor župne uprave vzdržuje vezi med slovenskimi in hrvaškimi dijaškimi združenji, daje ustrežnim nasveti in direktive v njihovem delu za narod in dijaštvo. V soboto dne 20. t. m. pa priredi ob 8. uri zvečer Narodnem domu v Celju javno akademijo, na kateri bodo sodelovala nekatera slovenska in hrvaška združenja z različnimi točkami. Dijaštvo bo z akademijo pokazalo, da ne spi in tava v brezdelju, ampak, da dela intenzivno dela tudi za svojo vsestransko izobrazbo in omiko. Akademija bo združena z manifestacijskim zborovanjem slovenskega in hrvaškega dijaštva. V nedeljo dne 21. t. m. bo slavnostno zborovanje v Narodnem domu, govorili bodo hrvaški in slovenski dijak. Popoldne pa bomo, ako bo to po vreme, napravili z brati Hrvati izlet na stari grad, da si ogledajo lepo okolico našega Celja. Ker bo prišlo ob tej priliki v Celje precej dijaštva, za katerega ne bomo mogli dobiti skupnega stanovanja in hrane, se obračamo na slavno občinstvo z vladno prošnjo, da nam pomaga po svojih močeh. Vljudo prosimo, da nam družine, katere bomo prosili, priložijo in po možnosti tudi hrane za en dan hrvaškemu dijakom tega ne odrečejo. Vedite, da Vam bo dijaštvo zelo hvaležno in se bo izkazalo vredno Vašega zaupanja in Vaše pomoči. — Odbor župne uprave v Celju.

Uredništvo prosi vse svoje cenj. dopisnike, da prinesejo svoje dopise v ponedeljkih, sredi in petkih najkasneje do 10. ure popoldne. S to uro se zaključijo uredniško delo. Vsi pozneje došli dopisi in poročila se morajo brezpogojno odložiti za prihodnjo številko.

Uradne ure. Vsled odloka predsedstva pokrajinske uprave za Slovenijo se preuredijo sedanje uradne ure pri okr. glavarstvu v Celju tako, da se bodo začeli s ponedeljkom 15. maja t. l. uradnovali od 8. do 14. ure, v sobotah pa od 8. do 14. ure. Uradni dnevi za obravnavanje s strankami (torek, četrtek in sobota popoldne) ostanejo nespremenjeni.

Policijske vesti. Zgubljen: Ušen Sonja je zgubila, ko se je šetala po mestnem parku, srebrno žensko uro skupno z zapestnico iz črnega usnja; Golenač Kristina od Kralja Petra ceste do Prešernove ulice št. 5 denarnico, s tremi predali iz črnega usnja, v kateri se je nahajalo 7 novčanic po 10 Din, 1 po 5 Din, in 3 po 1 Din, listek od zlate verižice, ki jo ima v popravilu pri zlatarju Lečniku pod št. 169. — Najdeno: Kodeča Neža iz Gaberja št. 134 je našla na Gl. trgu pred lekarno pri »Orlu« en denar; Zaubert Ivo na Kapucinskem mostu rumeno verižico z obeskom za dve fotografiji, na verižici je monogram I. S.; Beneš Anton, višji finančni respicient rumeno verižico z obeskom, ki ima v sredi kamenček.

V nabiralnikih, koje je razdelila celjska podružnica CMD, nabralo se je v gostilni »Pri mostu« 605,86 K. »Na škarni« 603,20 K, hotelu »Union« 146,36 in 716 n. a. K, trgovini Janko Bovha 58,40, Novi kavarni 52,02, gost. »Pri Kroni« 33,82 K, pri »Braniboru« 26,62, v Narodni 10,04, Radčji 10, hotel »Balkan« 62 K, skupaj 1547 K 14 v in 716 n. a. K. V dveh gostilnah sta bila nabiralnika odnešena. Vsem darovalcem in onim, ki so hranili nabiralnike, predvsem pa g. Fran Dolžanu, ki je brezplačno napravil nabiralnike, izreka iskreno zahvalo odbor.

Kino Gaberje. V ponedeljek 15., torek 16., sredo 17. in četrtek 18. maja: »Pariškega fakina pot okrog sveta.«

KUPUJTE »PROSVETNO KNJIŽICO«
»KLUBA NAPR. SLOV. AKADEMIKOV
V CELJU«!

Prosveta.

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU.

V četrtek 18. maja ob 8. uri zvečer abonement predstava Moliere komedija »Namišljeni bolnik«, igra se v soboto 20. maja ponavlja.

Na predvečer poroke Ni. Veličanstva kralja Aleksandra 31. maja slavnostna gledališka predstava srbskega pisatelja Nušića »SVET« v abonement.

Rajko Vrečer:

RISTO SAVIN

je zgotovil partituro za veliki orkester, kakor tudi klavirski izvleček prvega, po scenariju in glasbi izvrjnega jugoslovanskega baleta, imenovan »Čajeva punčica«. Glasbeno delo tvori jedno celoto v dvanajstih točkah, kojih scenarij se spreminja v jednom dejanju ob odprtem odru.

Dejanje se vrši v Parizu. Nastopajo pa zaporedoma po glasbenih točkah najprej Pierrot, lastnik razkošne palače, njegova »Čajeva punčica« imenovana Mignon, potem fina Parižanka Pierette, duhovi — (napol opice) — pokojnikov v nadlego ljudem na zemlji, imenovani lemuri. V 5. točki se oder spremeni; v ozadju se pokaže grad duhov, ki uprizorijo »Ples duhov«, kjer nastopi tudi »Duh iz Indije« prisežnik kač. Temu sledi čestitka »Čajevi punčici«, ki se nese ob spremljevanju slavnostne koračnice v grad lemurov ob morju. A Mignon se zopet prikaže, a je radi nezvestobe obsojena na smrt v divjem plesu 11. točke; v zadnji točki je Pierott zopet sam.

Risto Savin je imel ljubeznivost, predno je izročil ves bogat material nadaljnim svrham, ter mi v klavirskem izvlečku pri klavirju pojasnil vso lepo delo ter zajedno tudi vzporedno obrazložil krasno zamišljen in originelen scenarij.

Lahka pa vendar globoka muzika, ki v ljubkih in prirčnih barvah spreminja vso čarobno dejanje v slikovitih in močnejših scenah mora brezdvomno učinkovati na opernih odrih naših prestolic.

Scenarij, ki ga prinašam v skrajšani obliki, ima sledečo vsebino:

Pierott ni razporejen, ker mu je Pierette odpovedala ljubezen; zato živi samotno v svoji palači a služi mu v razvedrilo Mignon in v zabavo še opica Koko, priklenjena na dolgi verižici. Mignon postaja naenkrat večja, se jame premikati, se približa Pierottu in mu gladi lasé. Pierott jo zgrabi za roko, skoči po koncu ter jo hoče objeti; a Mignon se mu izvije. Pierott jo hoče vloviti. A prikaže se ljubosumna Pierette ter hoče tekmovalko »Čajevo punčico« odpraviti. Pa zaman. Mignon pa hne zopet Pierette od sebe. Pierott in Mignon sta zopet sama. Pierette sicer Pierottu pri odhodu preti, — zato se ni hče ne zmeni. Mignon in Pierott plešeta; sreči pa napolnjuje veselje in blaženost.

Naenkrat se zbirajo v ozadju brezštevilni lemuri (duhovi), kot temni preteči oblaki. Iz smeri, kjer je »Koko« na verigi priklenjena, prihaja »Nadlemur« ter stopi med Pierotta in Mignon. Nadlemur hoče Mignon pridobiti za-se — kar je pa le-ta odklonila. V zahvalo ji Pierott poljubi roko. Lemuri nato priimejo v jezji Pierotta, ter ga privežejo na verigo Koko-ja. Nadlemur obsuje sedaj Mignon z ljubavnimi ponudbami. Ker s tem nič ne opravi, se hoče Nadlemur prikupiti Mignon z zlatom in bogastvom.

V ozadju se prikaže fantastičen grad ob morju. Številni lemuri prinašajo razno zlatnino, brilante, bisere, svilo itd. Nadlemur jame krasiti »Čajevo punčico«, ki se gleda v veliko zrcalo, (ter se vanj ogleduje). Nadlemur jo zopet znova zasnuje; snubitev sedaj Mignon tudi sprejme. Zopet prihaja večje število lemurov, ki obkrožijo Nadlemurja in Mignon. Na odru se pokaže nato star Indijec z lepo plesalko; bil je prisežnik kač. Dva kuli-ja pa prineseta večji zaboj, ki ga Indijec odpre, vzame potem flauto v roke in igra melanholične arije; lepa plesalka pa pleše v počasnih ritmih ob zvokih mehkega valčka. Med plesom se notranjost zaboja razsveti. Videti je svilene podglavnike, izmed katerih se jame dvigati pravilna kača, mogočna žival. Rudeče se razsvetlijo žareče oči lisaste kače, na koje glavi pa leskeče krona v intenzivni beli luči. Ob pogledu

te tajinstvene kače padejo vsi navzoči na kolena. Nadlemur zgrabi Mignon za roko in jo pelje k zaboji, kjer se poklonita kači, ki se nato zopet skrrije, zaboj pa zapre.

Sledil je divji ples. Lemuri prinašajo Mignon darila; drugi lemuri prinesejo zlat tron in ples se ukine. Lemuri vzdignejo Mignon na zlati stol ter jo nesejo v slavnostnem sprevedu v grad ob morju; a Nadlemur gre ob njeni levi strani.

Vse je videl tudi Pierott, kojega je Mignon še enkrat pogledala. Spreved izgine v gradu. Za vso družbo je gledal Pierott s solznimi očmi, ko je odhajala v grad. Bliskoma pa priteče nek lemur iz grada naravnost proti Pierottu, ga odveže in naglo zopet zgine. Vendar Pierotta prostost ni zadovoljila, ker ni mogel več biti v bližini Mignon. Kmalu pa le pride Mignon sama iz grada; ko zagleda Pierotta, mu hiti naglo vesela nasproti. Pierott je Mignon marsikaj čital; a ona mu zagotavlja, da ne postane nikdar Nadlemurjeva žena; njeno srce je edino le Pierottovo. Ljubavno ponudbo Nadlemurjevo je sprejela Mignon le navidezno, ker se je bala, da bi jo bil Nadlemur sicer umoril. Sedaj je prišla le zato, da s svojim Pierottom zbeži. Pierott je z begom zadovoljen ter slastno poljubi Mignon na belo čelo. V tem trenutku se sliši silen žvižg; bliskoma je na pozornici Nadlemur in vse polno lemurov, ki obkrožijo Pierott in Mignon. Bila sta vjetnika. Sedaj se prikaže tudi Pierette, ki se prilizuje Nadlemurju. Pierott je koj spoznal, da se hoče Pierette nanj maščevati.

Nekateri lemuri prinesejo zlato vzglavje, na katerem je ležala palica. Na poziv Pierette prime Nadlemur palico, jo prelomi in vrže na tla.

Pierette je triumfirala in pije iz podarjenega ji bokala.

Pierott je čutil takoj, da pomeni ta prizor zanj in Mignon smrtno obsodbo. Nadlemur sname bodalo iz svojega pasu; bodalo mora vzeti Pierott v roke in veli, da usmrti Mignon. Pierott pa hoče usmrtiti raje samega sebe. Sedaj prime za bodalo tudi Nadlemur in Pierott je z njim vred primoran, da sune bodalo v Mignon, ki se zgrudi mrtva na tla.

Med lemuri nastane silno vrvenje, kojim se pridružijo tudi ljudje. Lemuri zgrabijo mrtvica in ga nesejo proti morju, da vržejo mrtvo Mignon v globočino.

Pierott hoče odvrniti to namero. A Nadlemur ga vrže v fotelj, v kojem ga davi za vrat, ga pritiska na prsa in ga suva s kolenom v trebuh.

Med Pierottom in Nadlemurjem se razvije silen boj. Velikemu Nadlemurju Pierott ni bil kos. A Pierott si pomaga z zvijačo, ter se spusti s fotela na tla, hoteč Nadlemurju uiti.

Pri padcu pa se Pierott zbudi. Poleg njega pa je ležala zlomljena Mignon. Vsi so na mah zginili; salon je zopet tili in prazen. Z boleštvju prime Pierott posamezne dele »Čajeve punčice«.

Pierotta boli glava, ko se spominja strašnih, ravnokar minulih — sanj. Naglih korakov zapusti Pierott salon. — Zavesa pade.

Sijajen uspeh Glasbene Matice v Beogradu. Glasbena Matica ljubljanska je podala 12. tm. v veliki gledališki dvorani svoj prvi koncert v Beogradu. Beograjsko občinstvo se je že dolgo živahno zanimalo za to prireditve, kar priča, da so bili že več dni poprej vsi sedeži razprodani. Maneža je bila do zadnjega kotička tako nabita, da ne bi mogla nobena oseba dobiti več dostopa. Koncertu so prisostvovali minister Pribičević, Marković in Pucelj, nad sto poslancev parlamenta ter številni vojaški in civilni dostojanstveniki. Že pri vstopu je bila Matica živahno aklamirana. Kakor je čisto razumljivo, je izvajala vse točke z znano preciznostjo in je žela po vsaki točki viharje pohvale. Podala je skladbe Adamića, Lajovica, Schwaba, Försterja, Kreka, Mokranjca, več srbskih narodnih pesmi, hrvaško »Kolo«, srbsko »Ančice«, našo »Luna sije«, koroško narodno »Gor čez izaro«, narodno »Bratci vesel vsi«, »Ples kralja Matjaža«, »Iz bosanskega perivoja«, »Prišla je miška«, itd. Večino teh pesmi je moral zbor ponavljati, od pesmi do pesmi se je aplavz stopnjeval, po »miški« in »bosanskem perivoju« pa se vihar kar ni hotel poleči. Matici so bili poklonjeni zaporedoma štirje krasni ogromni venci, na koncu ogromen šopek svežih cvetlic. Na stotine ljudi je aklamiralo naše pevce še na

ulici. Slovenska pesem je vsled krasnega nastopa Slovenske Matice žela v Beogradu svoje triumfe.

Sokolstvo.

Sokolsko društvo v Celju je na izvanrednem občnem zboru dne 9. maja t. l. ponovno odobrilo svojačasni sklep odbora, da se članstvu priporoča, naj nikar ne posega prireditve, o katerih se ve, da so na nje vabljeni tudi Nemci. Nadalje se je sklenilo, da se bodo člani in članice, ki bi se udeležili prireditve izključno nemškega značaja, brez izjeme črtalo iz društva.

Mozirski Sokol je prošlo nedeljo, 7. tm. s pešizletom obiskal Ljubno, kjer je nastopil pri telovadbi z lepim številom 46 izvajajočih. Sokole z naraščanjem in spremljajoče Mozirjane je Ljubno sprejelo najgostoljubnejše in vsakogar je iznenadilo, da je pričakovalo pred trgovino nenapovedane Sokole kar črno ljudstva. Za socialno-demokratski občinski odbor je pozdravil Sokole podžupan g. Natlačen z daljšim govorom, katerega značilna vsebina je bila, da iskreno pozdravlja v imenu napredne občine društvo, ki mu je smoter telesna in duševna vzgoja naroda. Podžupanov govor in čez 900 gledalcev pri telovadbi je tako značilen pojav za razpoloženje naroda, da ne sme preiti neopažen; toliko značilnejši, ker je Ljubno strankarsko najbolj razcepljen kraj, kjer so dobro zastopane vse naše stranke, do komunistov in Novačanovih republikancev. Zato pa že predsed. brezplodno strankarjenje in uveljavlja se zopet smotreno delo za telesni in duševni napredek. Mozirski Sokol pa je pod vodstvom svojega staroste br. Peveca najboljši z delom pokazal še tik pred 28. majem, da ta dan upravičeno praznuje svojo štiridesetletnico, ki naj bo slavnostna zahvala našim prednikom in vir moči za smotreno korakanje naprej.

Turistika in šport.

Slovensko Planinsko društvo sklicuje svoj izredni občni zbor dne 26. maja ob 8. uri zvečer v Ljubljani v dvorani Mestnega doma. Dnevni red: Poročila glede poseganja obmejne govorja, sedaj oviranega po pograbičnih četah. 2. Poročilo in sklepanje glede pravil za zvezo jugoslovanskih planinskih društev. 3. Poročilo glede doma v Kamniški Bistrici. 4. Raznosterosti.

Obrtni vestnik.

Obrtniški sestanek v četrtek 18. maja zvečer ob 8. uri bo v gostilni g. Plevčakove v Gaberju. Na sestanku se nadaljuje razgovor glede delavskega bolniškega in neugodnega zavarovanja in glede obrtne razstave.

Gospodarski odsek Občeslovenskega obrtnega društva ima v sredo 17. majnaka zvečer ob 6. uri v pisarni g. Ivana Rebek svojo redno sejo z dnevnim redom: Rešitev tekočih društvenih zadev.

Naknadno vterjavanje povišane ležarine. Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani obvešča vse zainteresirane, da je prešla 6. maja 1922 odlok generatne direkcije carine št. 89.078 z dne 24. dec. 1921, s katerim se ji sporoča, da je carinski svet na seji dne 22. marca t. l. razpravljaj o njeni spomenici v zadevi naknadnega vterjavanja ležarinske razlike za dobo od 26. maja do 12. avgusta 1921 pri glavni carinarnici v Ljubljani in odločil, da je to naknadno vterjavanje ležarine popolnoma umestno in utemeljeno v zakonitih predpisih, ker se je povišana taksa ležarine po uredbi o izpremembi člena 22 zakona o splošni carinski tarifi imela pobirati počenši od 26. maja 1921 za vse blago brez razlike, ali se nahaja v državnih ali nedržavnih carinskih skladiščih. Ta odlok carinskega sveta je odobril g. finančni minister, čemur je odlok dobil izvršilno moč.

Dnevna kronika.

Darovali so za Jugoslov. Matico: Renčel 10 Din, Guštin 5 Din, Trtnik K. 6 Din, Klarič A. 5 Din, Frančeskin F. 5 Din, Krajšek A. 5 Din, Sedej K. 2 Din, Podgoršek J. 5 Din, Zalber A. 5 Din, Urlek F. 4,5 Din, Zgomba A. 17,5 Din. Omizje Primorcev v gostilni pri »Cesznem Jožku« v St. Jurju ob j. ž.

Shoda republikancev v Pristovi se ni udeležil g. Čoh iz Rog. Slatine, ka-

POSOJILNICA V CELJU

NARODNI DOM (NA OGLU V PRITLIČJU)

Stanje hran. vlog čez K 52.000.000.—

Vrednost rezerv čez K 14.000.000.—

Sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po 4% brez odpovedi, 4½ - 5% z odpovedjo, večje stalne naložbe po dogovoru

Obavlja vse denarne, kreditne in posojilne transakcije najkulantneje.

Registrov. kreditna in stavbena
zadruga z om. zav.
Prešernova ul. 15 v Celju

"LASTNI DOM"

Sprejema hranilne vloge in jih
obrestuje po 4½% štiri in pol K
od sto, proti odpovedi (5%) pet od sto.

kor smo poročali, ampak neki Čoh, ba je
iz Podčetrtka.

NAŠA REPUBLIKA.

Poleg bogatih rož, ki so v zadnjem času pognale na polju beganja in zapelevanja slovenskega ljudstva, je ena najmlajših, naša v nemškutarski Pristavi porojena stranka slovenskih republikancev. Ljudstvo se huiška z besedo in časopisjem, česar ne dosežejo klerikanci, to skušajo izpopolniti republikanci. Vse je polito z blatom in gnojnico, vsak kdor dela javno, kdor dela na polju lavnega gospodarstva in narodne politike, je danes ničvrednej in prodana propati, ki se ga mora pošten človek izogibati. S tem evangelijem stopajo med narod klerikanci, ta nauk pridigujejo zapelevani Radič-Novačanovi učenci. Kako podobni pojavi so razjedali rusko državo, ko so ti pojavi dozoreli, so rodili sad, ki ga danes uživa ruski narod v krvi in lakoti. Verujemo, da je v našem narodu še zdravja in treznosti. V naslednjem priobčujemo pesem, ki nam je došla iz naroda in kaže mišljenje zdravega ljudstva, ki ve, da je v delu in poštenju življenje in napredek.

Republikanska.

Mi smo republikanci.
Slovenski smo pijanci.
Za vince damo vse.
Še kri, — če treba je!

Republiko želimo, —
Si žepe napolnimo, —
Baje v njej grabi vsak.
Samo — če ni bedak!

Če bode dobro plačan,
Predsednik bo Pogačan,
Minister Žmahen bo —
Pa dobro nam bo šlo!

Bo Žuralt gospodaril.
Po svoje mešetaril.
Za kmeta žuril se.
A najbolj pa za se!

O, srečni, srečni časi.
Republikanski glasi.
Obetajo nam raj.
Bogastvo in sijaj!

Brez davkov in vojakov,
Vse polno bo junakov.
Le mleko in pa med.
Zalival bo naš svet!

Čez mero bo ležanja.
In jela, pitja, spanja. —
Saj dela več ne bo. —
Kako bo to lepo!...

Zato — republikanci.
Bodimo le pijanci.
Pogačan dobro ve.
Kako stvari stoje!...

Za njim — republikanci.
Hura! Za njim pijanci.
Da zmenjamo svoj križ.
V prekrasen paradiž!...

Kdor pesem to prepiše,
Jo širi v druge hiše.
Odpustek zadobi:
Pet tisoč pet sto dni!

Vstopnice

kakoršne so predpisane, ima v zalogi

Zvezna tiskarna.

Dragocenost vsake liše je lekarnaria Fellerja prijetno dišeči »Elsalfluid«, najboljšo sredstvo za drgnjenje hrbta, rok, nog, in celeda telesa, kot kosmetikum za negovanje zob, zobnega mesa, ust glave itd. Močnejši in boljši kakor francosko žganje. 3 dvoimate steklenice ali 1 specialna steklenica skupaj z ovčjem in poštino za 72 K pošilja: Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg št.356, Hrvatsko.

Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.
Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimic.

Mizarske pomočnike

in dva učenca se takoj sprejme. Stanovanje preskrbljeno. Ig. Toplak, strojno mizarstvo, CELJE, Breg 14. 2-1

Fižolove kole

ravne, od 2 do 4 m dolge, ima vsako množino **naprodaj**
Anton Brezovnik, Vojnik. 523

Gozdni delavci

524 pridni, 12—16 mož, za izdelavo hlodov, drv za kurivo, hmelovk, oglja i. t. d. **se iščejo.**

Potrebni živež po cenah na debelo v zalogi.
Ponudbe na »Veleposestvo Boštanj, pošta Radna, Dolenjsko.«

Vzamem v najem travnik

od 3 do 5 oralov za košnjo, oziroma 504 sem tudi kupec. 3-3
Ivan Ravnikar, trgovec v Celju.

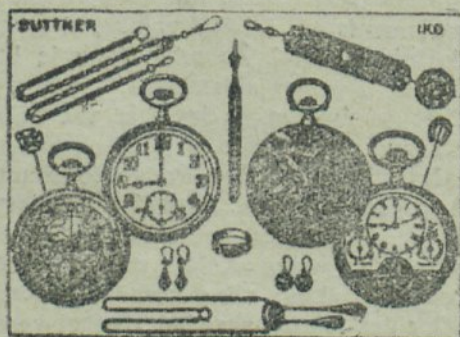
Čevljarskega učenca

sprejme Josip Plevčak,
518 Zavodna številka 40, Celje. 2-2

Našli bodete

za lastno uporabo in darila predmete v zlatu, srebru, nakite, ure, verižice, prstane, uhane, narokvice, kristne spominske obeske in od raznih potrebščin

228 12-9 **kar iščete**



pri znani firmi SUTTNER po najnižjih dnevnih cenah v najlepšem modernem izdelku. Žlice, nože in vilice, škarje, žepne nože, doze za cigarete in duhan, stroja za brtiti, nažigalce i. t. d. vsebuje sljajni katalog s slikami od
Tvorniške tvrdke H. SUTTNER
Ljubljana št. 983.
Pošljite samo 1 dinar za stroške, ako želite, da se Vam pošlje brezplačno veliki katalog.

ZVEZNA TISKARNA



CELJE, STROSSMAYERJEVA UL. 1

Izvršuje vsa v stroko spadajoča dela najhitreje in po dnevnih cenah. Izdeluje vse tiskovine kakor: časopise, trgovske, šolske in uradniške tiskovine, knjige, cenike itd. do najumetnejšega barvnega tiska. mmm Najbolje urejena

KNJIGOVEZNICA

izvršuje hitro in solidno knjigoveška dela od najpreprostejših do najfinejših
izpeljave

Stavbeno in galanterijsko kleparstvo

Franjo Dolžan

Kralja Petra cesta CELJE Kralja Petra cesta
izvršuje vsa dela točno in solidno. = = = Cene zmerne.
53 Proračuni na razpolago. 52-19

Andrej Oset, Maribor

Aleksandrova c. 57 Telefon 88

Trgovina drv, premoga, sena, slame, krompirja, fižola, žita in drugih deželnih pridelkov.
Brzjav: Andrej Oset Maribor.

Ant. Lečnik

urar in juvelir
Celje, Glavni trg št. 4
(prej Pacchiaffo). 11

Popolnoma samostojnega, poštenega, vsestransko zanesljivega, ireznega

knjigovodjo

išče velika stavbena industrija.

Prednost imajo oni, ki so že delovali v enaki stroki in ki obvladujejo srbohrvaščino v govoru in pisavi (cirilico). — Reflektira se le na gospode, kateri so vajeni tudi potovanju. — Prepise spričeval z navedbo referenc in pogoje 525 je s sliko vposlati na Upravištvu lista pod »Solidnost«. 2-1

Manufakturist

Starejša, prvovrstna, za sedanje razmere dobro verzirana samostojna moč, **se sprejme.** Prednost imajo reflektanti, ki so pred vojno izučeni in lahko dokažejo večletno službovanje v Ptuj, Radgoni, Ormožu ali Ljutomeru.

Istotam se sprejme tudi učenec.

Ponudbe se naj vpošljejo na 527 2-1

VALENTIN HLADIN, Celje.